

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
forkastedes med 97 stemmer mod 53.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.
(Lovforslag nr. 136. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 6/5 76. Anden behandling 11/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 131 stemmer mod 17.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende arbejdsministerens dispositioner over for Sømændenes Arbejdsløshedskasse [af Knud Jespersen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LIX. Fremsat 4/2 76. Første behandling 18/3 76. Betænkning 30/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Da vi rejste denne sag, dokumenterede vi het bl. a. med, at der fandtes mange uklarheder. Det gør der fortsat. Der blev sagt, at det var for beskeden en sag at gøre til en sag for en parlamentarisk kommission, men vi går ud fra, at usikkerhed gavner ingen og skader faktisk alle, og at det, det drejer sig om, er at få afklaret, om man har misbrugt sni politiske magt mod den opposition, der

var i sømandsforbundet, også ved dispositioner vedrørende arbejdsløshedskassen.

Det, vi videre tilsigter, er at opnå en retfærdig afgørelse vedrørende arbejdsløshedskassens fremtid i dette forbund. Nu har man jo udvidet dispensationen til november måned i år. Derfor vil jeg her på falderebet sige, at jeg tror, det vil gavne folkestyrets autoritet, hvis man tog sig for at undersøge, af hvem, hvordan og i hvilket omfang der er sket misbrug, eller hvor der hersker uklarheder. Det drejer sig altså ikke om at dømme, men om at undersøge, og derfor skal jeg foreslå, at man støtter dette forslag.

Justitsministeren (Orla Møller):

Under første behandling af dette forslag til folketingsbeslutning gav jeg udtryk for, at regeringen ikke kan anbefale, at der nedsættes en parlamentarisk kommission vedrørende arbejdsministerens dispositioner over for Sømændenes Arbejdsløshedskasse.

Regeringen har derfor med tilfredshed konstateret, at et betydeligt flertal i udvalget for forretningsordenen har indstillet forslaget til forkastelse under henvisning til, at der intet grundlag er for at betvivle, at arbejdsministerens dispositioner helt igennem har været sagligt begrundede og i overensstemmelse med ministerens beføjelser i henhold til arbejdsløshedsloven.

Det er naturligvis stadig regeringens opfattelse, at forslaget bør afvises, og jeg skal derfor i alt væsentligt henholde mig til de bemærkninger, jeg fremsatte under førstebehandlingen af forslaget.

I tilslutning til min redegørelse for overvejelserne vedrørende fratagelse af arbejdsløshedskassens statsanerkendelse finder jeg det dog rigtigst kort at omtale den udvikling, der har været i denne sag siden da.

Som det vil være tinget bekendt, var arbejdsministerens beslutning af 3. oktober 1975 om, at arbejdsløshedskassens statsanerkendelse skulle bortfalde, ikke definitiv, men af hensyn til medlemmerne betinget af, at der blev skabt klarhed over, i hvilken statsanerkendt kasse medlemmerne kunne optages.

Kassen har derfor også efter den nævnte dato været berettiget til statstilskud, men den har været under et skærpet tilsyn, og der har herunder været udfoldet bestræbelser på at rette kassens forhold så meget op, at